

విద్య లేనివాడు వింతపశువు

“(సత్య)జ్ఞానం ఉన్నవాళ్లు, జ్ఞానం లేనివాళ్లు ఒకటేనా అని అడుగు వారిని. (మా) హితబోధను బుద్ధిమంతులే స్వికరిస్తారు.” (బుర్జాన్-39:9)

దైవప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు: “సాధారణ నక్షత్రాలపై పౌర్ణమి చంద్రుడికి ఎలాంటి ఘనతా ఔన్నత్యాలున్నాయో, సాధారణ భక్తులపై పండితులకు అలాంటి ఘనతా ఔన్నత్యాలే ఉన్నాయి. పండితులు దైవప్రవక్తల వారసులు. దైవప్రవక్తలు తమ వారసత్వం లో ధనకనక వస్తువులకు బదులు విద్యను వదలిపెట్టారు. కనుక ఎవరైతే (ధర్మ)జ్ఞానం సంపాదించాడో అతను పెద్దవెత్తున ధనాన్ని సంపాదించినట్టే.” (అహృద్, తిర్మిజీ)

దైవప్రవక్త (స) హితోక్తి: “(ధర్మ)జ్ఞానాన్ని అన్మిషిస్తూ బయలుదేరేవారి కోసం దేవుడు వారు నడిచే మార్గంగుండా స్వర్గమార్గాన్ని సుగమం చేస్తాడు. దైవదూతులు విద్యార్థి చేసే పసులపట్ల ప్రసన్నులై అతని గొరవార్థం (అతని దారిలో) రెక్కులు పరుస్తారు. భూమ్యాకాశాలలో ఉన్నవారు, నీటిలో ఉండే చేపలు కూడా జ్ఞానుల మన్మింపు కోసం ప్రార్థిస్తాయి. చంద్రునికి ఇతర నక్షత్రాల మిాద ఎంత విశ్వప్త ఉండో జ్ఞానులకు (సాధారణ) ఆరాధకుల మిాద అంతే విశ్వప్త ఉంది. జ్ఞానులు దైవప్రవక్తల వారసులు. దైవప్రవక్తలు తమ వారసుల కోసం దిర్ఘంలు, దీనార్థు వదలివెళ్లారు. వారు జ్ఞానం మాత్రమే వదలి వెళ్లారు. కనుక ఆజ్ఞానం నేర్చుకున్నవారు మహాభాగ్యం పొందినట్టే.” (అబూదావూద్, తిర్మిజీ)

దైవప్రవక్త (స) హితోక్తి: “ఎవరైనా చదువు నేర్చుకునే ఉద్దేశ్యంతో ఏదైనామార్గాన నడుస్తుంటే అతను స్వర్గమార్గాన నడుస్తున్నట్టే. విద్యార్థి సంతోషం కోసం దైవదూతులు (అతని దారిలో) రెక్కులు పరుస్తారు. అతని శ్రేయస్తుకోసం దైవాన్ని ప్రార్థిస్తారు. పండితులకోసం భూమ్యాకాశ లోని స్పృహిరాసులన్నీ పాపమన్నింపు ప్రార్థన చేస్తాయి. చివరికి సముద్రాలు, సముద్రాలలోని చేపలు, పుట్టలలోని చీమలు సైతం వారి శ్రేయస్తుకోసం దైవాన్ని ప్రార్థిస్తాయి.” (తిర్మిజీ)

దైవప్రవక్త (స) హితోక్తి: “దేవుడు ఎవరికైనా మేలు చేయదలచుకుంటే అతనికి అయిన ధర్మజ్ఞానం, ధర్మావ గాహనా భాగ్యం ప్రసాదిస్తాడు.” (బుభారి, ముస్లిం)

దైవప్రవక్త (స) హితోక్తి: “విజ్ఞతావివేచనలుగల పండితుడు (ధర్మవేత్త) వేయమంది (సాధారణ) భక్తులకంటే ఎక్కువ పైతానుకు భారమవుతాడు.” (తిర్మిజీ, మిష్ట్రుత్తి)

దైవప్రవక్త (స) హితోక్తి: “ఇద్దరు వ్యక్తుల్ని గురించి మాత్రమే అసూయ పడటం ధర్మసమృతం అవుతుంది. ఒకడు, దేవుడు ప్రసాదించిన సంపదను దైవమార్గంలో వినియోగించే సత్యాద్ధి ప్రసాదించ బడినవాడు. రెండోవాడు, దేవుడు ప్రసాదించిన విద్యావివేకాల ప్రకారం నిర్ణయాలు చేసే, వాటిని ఇతరులకు నేర్చేవాడు.” (బుభారి, ముస్లిం)

9. జ్ఞానార్జన ఆవశ్యకత

మనిషి తననుతాను సంస్కరించుకోవడానికి ఖుర్జాన్, హదీసులకు సంబంధించిన జ్ఞానం ఆర్జించడం ఎంతో అవసరం. ఇస్లాంలో జ్ఞానార్జన ఆవశ్యకత గురించిన విషయాలు వింటే మన తెలుగునాట ప్రసిద్ధిచెందిన “విద్య లేనివాడు వింతపశువు” అన్న సామేత గుర్తు కొస్తుంది. దైవప్రవక్త పట్ల సరైన అవగాహనతో కూడిన జ్ఞానం ఉన్నప్పుడే మనిషి దైవానికి భయపడి తదనుగుణంగా జీవితం గడుపుతాడు.

“దేవుని దాసులలో జ్ఞానులు మాత్రమే దేవునికి భయపడతారు.” (బుర్జాన్-35:28)

దేవునికి భయపడేందుకు జ్ఞానార్జన కావాలి. అంటే 1-చదవడం, వ్రాయడం నేర్చుకో వదంతో పాటు, 2-సాత్యిక్రజ్జీవితం గడపడానికి ఇస్లామీయ జ్ఞానం ఆర్జించడమని అర్థం.

దైవప్రవక్త కాలంలో జరిగిన కొన్నియుద్ధాలలో శత్రువులు భైదీలుగా పట్టుబడి నప్పుడు వారిలో కొండరిని వారి బంధువులు వచ్చి నష్టపరిహరిం చెల్లించి విడిపించుకు పోయారు. నష్టపరిహరిం చెల్లించుకోలేని భైదీలు చదువురాని ముస్లింలకు చదువు నేర్చేతే విడుదల చేస్తామని దైవప్రవక్త (స) ప్రకటించారు. ఆవిధంగా ఆనాడు కొండరు ముస్లింలు చదువు నేర్చుకున్నారు. చదువుసంధ్యలకు ఖుర్జాన్ ఎంతో ప్రాముఖ్యమి చ్చింది. అసలు ఖుర్జాన్ అవతరణ చదువు అనే మాటలో ప్రారంభమయింది.

“(మహాముద్) సర్వస్ఫూర్చికర్త అయిన నీ ప్రభువు పేరు స్వరించి పరించు. అయినే మానవుడ్ని గడ్డకట్టిన రక్తంతో సృజించాడు. చదువు. నీ ప్రభువు మహాన్నతుడు. ఎంతో ఉదారుడు. అయిన మానవునికి కలం ద్వారా అతను ఎరగని జ్ఞానం నేర్చాడు. (కనుక మానవుడు అజ్ఞానిగా ప్రవర్తిస్తూ అపమార్గం పట్టడానికి) ఎంతమాత్రం వీల్చేదు. మానవుడు తనను తాను గొప్పవాళ్లని, నిరపేక్షాపరుణ్ణని భావించి విద్రవిగుతున్నాడు. (కాని) అతను చివరికి నీ ప్రభువు సన్నిధికి మరలిపోలసి ఉంది.” (బుర్జాన్. 96:1-8)

ఇస్లామీయజ్ఞానం లేకపోతే మనిషికి ధర్మంపీడో- అధర్మంపీడో, పాపమీడో- పుణ్యమీడో, మంచేడో-చెడేడో ఎలా తెలుస్తుంది? పిర్కు-తోహీద్ ల సమగ్రగురూపం, వాటి తేడా ఎలా తెలుస్తుంది? దేవుని హక్కులేమిలో, దాసుల హక్కులేమిలో ఎలా తెలుస్తాయి? ఆస్తి పంపకంలో, ఉపాధి సముప్పార్జనలో, ఇతర ఆర్థికవ్యవహారాల్లోని దైవాళ్లలు ఎలా తెలుస్తాయి? పైవాహిక విలువలు, విడాకుల పద్ధతులు ఎలా తెలుస్తాయి? ఖుర్జాన్ మనిషిని ఎలా తీర్చి దిద్దుడలచిందో ఎలా తెలుస్తుంది? ఇస్లాం గురించి సరైన అవగాహన లేకపోతే ఇస్లాంవ్యతిరేక శక్తుల పట్ల ఎలా వ్యవహరించగలం? అందుకే ఇస్లాం జ్ఞానార్జనకు పెద్దపీట వేసింది. ముస్లింలకు ఖుర్జాన్, హదీసులకు సంబంధించిన జ్ఞానం ఎంతో అవసరం. అప్పుడే వారు వాటి ప్రకారం ఆచరించగలరని ఆశించగలం.

“ఎవరైనా ధర్మవిద్య నేర్చుకోవడానికి ఎక్కడికొనా ప్రయణమై వెళ్తుంటే దేవుడు అతని కోసం స్వరఘారం సుగమం చేస్తాడు. ఎవరైనా దేవుని ఆలయాలలోని ఏదైనా ఆలయం (మనీశు)లో సమావేశమయి దైవగ్రంథాన్ని చదువుతూ దాన్ని గురించి చర్చిస్తూ ఉంటే, వారిపై దేవుని తరఫున విశ్వాసపరమైన స్థిమితం అవతరిస్తుంది; వారిని దైవ కారుణ్యం కమ్ముకుంటుంది. దేవుడు తన దూతల సమావేశంలో వారిని గురించి ప్రస్తావిస్తాడు. (అంటే వారిని ప్రశంసిస్తాడు.)...” (ముస్లిం)

హజత్ ఇబ్రూ అబ్బాస్ (రజి) కథనం: “రాత్రివేళ కొంతసేపు (ధర్మ)విద్య నేర్చుకోవడం, నేర్చడం (దైవధ్యానంలో) రాత్రిజాగరణ చేయడంకంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది.” (మిష్యాత్)

మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) ఓరోజు ముస్లిదెనబాబీలో ప్రవేశించినపుడు అక్కడ రెండు బృందాలు కూర్చొనిఉన్నాయి. (ఒక బృందం దైవనామస్వరణలో లీనమైపుంది. రెండవబృందం ధర్మవిద్య నేర్చుకోవడం, నేర్చడంలో నిమగ్నమైఉంది). దైవప్రవక్త (స) ఆ రెండు బృందాలను చూసి “రెండు బృందాలూ పుణ్యకార్యాల్లో నిమగ్నమైఉన్నాయి. అయితే ఈ రెండిటిలో ఒకటి రెండవ దానికంటే శ్రేష్ఠమైనది. వీరు దైవనామ స్వరణ, వేదుకోలు, పాపమన్నింపు ప్రార్థనలు చేస్తున్నారు. దేవుడు తలచుకుంటే వీరికి దీని (ప్రతిఫలం) ఇవ్వచు, ఇవ్వకపోవచు. ఇక రెండవబృందం వారు ధర్మవిద్య నేర్చుకోవడం, నేర్చడం చేస్తున్నారు. నేను అధ్యాపకుడిగా, విద్యాబోధకుడిగా చేసి హంపబడ్డాను” అని అన్నారు. ఆ తరువాత అయిన ధర్మవిద్య నేర్చుకునే, నేర్చే బృందం దగ్గరకు వెళ్ళి కూర్చున్నారు. (మిష్యాత్)

దైవప్రవక్త (స) తన అనుచరులకు విద్యావశ్యకతను తెలుపుతూ “జ్ఞానార్జన ప్రతి ముస్లిం విధి” అన్నారు. (జామె బయానుల్ ఇల్యు)- ఆయన మరో సందర్భంలో “మీరు కూడా విద్య నేర్చుకోండి, మీ స్త్రీలకు కూడా నేర్చండి” అని చెప్పారు. (దార్మి)

దైవప్రవక్త (స) వేరొక సందర్భంలో ఇలా అన్నారు: “చదువు నేర్చుకోండి. చదువు ధర్మాధర్మాల వీచక్కణ నేర్చుతుంది, స్వర్ణవాసుల దారి చూపుతుంది; భయాందోళనల సమయంలో ప్రేమాభిమానాలు జనింపజేస్తుంది; ఒంటరితనంలో సహచరిగా ఉంటుంది; పేదరికంలో మార్గదర్శిని అవుతుంది; శత్రువుల్ని ఎదురోష్టవడానికి మంచి ఆయుధంగా ఉంపయోగ పడుతుంది. విద్య స్నేహితులకు ప్రాణమిత్రుడు; విద్య వల్లనే దేవుడు జాతులకు ప్రగతి వికాసాలు ప్రసాదిస్తాడు; విద్య మూలంగానే ప్రజలు సజ్జనుల్ని తమ నాయకులుగా, మార్గదర్శులుగా చేసుకుంటారు; ఆ సజ్జనుల ఆచరణలు ప్రజలు అనుసరించేవిగా ఉంటాయి; వారి అభిప్రాయాలకు విలువనిస్తారు.” (జామె బయానుల్ ఇల్యు)

ఈ హదీసులో ‘విద్య’ అంటే ఇస్లామీయజ్ఞానమని అర్థం. ఇస్లాంకు మారుపేరు జ్ఞానమే. మనం జ్ఞానానికి వ్యతిరేకంగా అజ్ఞానం అనుమతిస్తే కూడుకున్న చేపే అవుతుంది. ఖుర్జాన్ లోని 3:154 సూక్తిలో, దైవమార్గంలో పోరాదకుండా తప్పించుకునేవారిని గురించి “వారు దేవుని విషయంలో అజ్ఞానంతో కూడిన అనుమానానికి గురయ్యార”ని ఉంది. 5:50 సూక్తిలో దైవచట్టాలకు బదులు ఇతర చట్టాల ప్రకారం తమ వ్యపచ్చరాలను పరిష్కరించుకునే వారిని గురించి “వీరు అజ్ఞానకాలంనాటి అనాగరిక పద్ధతులు కోరుతున్నారా?” అని పేర్కొనబడింది.

వ్యతిరేకపడం కూడా అజ్ఞానమే. ఇస్లాంకు వ్యతిరేకమైన ప్రతిపనీ అజ్ఞానంతో కూడుకున్న చేపే అవుతుంది. ఖుర్జాన్ లోని 3:154 సూక్తిలో, దైవమార్గంలో పోరాదకుండా తప్పించుకునేవారిని గురించి “వారు దేవుని విషయంలో అజ్ఞానంతో కూడిన అనుమానానికి గురయ్యార”ని ఉంది. 5:50 సూక్తిలో దైవచట్టాలకు బదులు ఇతర చట్టాల ప్రకారం తమ వ్యపచ్చరాలను పరిష్కరించుకునే వారిని గురించి “వీరు అజ్ఞానకాలంనాటి అనాగరిక పద్ధతులు కోరుతున్నారా?” అని పేర్కొనబడింది.

హజత్ అబూదర్దా (రజి) ఓసారి ఎవరితోనో జగదుమాదుతూ నీయమ్మ అంటూ తిట్టరు. దైవప్రవక్త (స) ఈమాట విని “నీలో అజ్ఞానం ఇంకా పోలేదు” అన్నారు. మరొక హదీసు ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు: “అజ్ఞానానికి సంబంధించి మూడు విషయాలున్నాయి. అవి- ఇతరుల కులగోత్రాలను కించపరిచే విధంగా మాట్లాడటం, గ్రహాలం ద్వారా జాతకం చెప్పించుకోవడం, చనిపోయినవారిని తలచుకొని గుండెలు బాదుకుంటూ ఏడ్చులు, పెడబోఖులు పెట్టడం.” (హదీస్)

ఇస్లాంలో ‘జ్ఞానం’ అంటే మెడికల్, ఇంజినీరింగ్, కంప్యూటర్ జ్ఞానం కాదు. ఇస్లామీయ జ్ఞానం అనే అర్థం. ఇస్లాంకు వ్యతిరేకంకాని వృత్తిపరమైన విద్యయినా, సాంకేతిక విద్యయినా, నేర్చుకోవడం, దాని ప్రకారం అచరించడం తప్పేమీ కాదు. ప్రోగ్రామర్యాలు ఉన్నవారు అలాంటి విద్యలు నేర్చుకొని ధర్మసమూతమైన సంపాదన కోసం శ్రమించడం కూడా సత్యాగ్రాల పరిధిలోకే వస్తుంది. అయితే ఇస్లామీయ జ్ఞానం లోపించిన విద్యయినా అది అందమైన శపం లాంటిదే అవుతుంది. దానివల్ల మనిషికి పరలోకంలో ఎలాంటి సత్పలం లభించదు. దైవప్రవక్త (స) ఈవిధంగా తెలియజేశారు :

“వివేకవంతమైన మాట విజ్ఞాడు కోల్పోయిన సంపద. ఆ మాట ఎక్కడున్న దాన్ని తీసుకునే హక్కు అతనికి ఎక్కువగా ఉంటుంది” అన్నారు దైవప్రవక్త (స). (తిర్పిజీ)

దైవప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు: “మూడు విషయాలను గురించిన జ్ఞానార్జన విద్య అనబడుతుంది. ఒకటి, మనిషి ఖుర్జాన్ లోని స్పష్టమైన సూక్తులు నేర్చుకోవాలి; రెండు, లేదా నిరూపిత సంప్రయాలను(హదీసుల్ని) నేర్చుకోవాలి; మూడు, లేదా న్యాయ వంతమైన ధనవిభజనకు సంబంధించిన విద్య నేర్చుకోవాలి.” (అబూదావ్వాద్)

హజత్ అనస్ (రజి) ఉల్లేఖనం: దైవప్రవక్త (స) కాలంలో ఇద్దరు అన్నదమ్ములు ఉండేవారు. వారిలోఒకడు తరచూ దైవప్రవక్త (స) సన్నిధికి వచ్చేవాడు. (అయిన వద్ద ధర్మజ్ఞానం ఆర్జించేవాడు). రెండోవాడు పనిచేసి డబ్బు సంపాదించేవాడు. ఒకసారి రెండోవాడు తన సోదరుడు పనిచేయకుండా భాళీగా కూర్చుంటున్నాడని దైవప్రవక్త (స)కు ఫిర్యాదు చేశాడు. దానికి దైవప్రవక్త (స) “బహుశా అతని మూలంగానే నీకు ఉపాధి లభిస్తుందేమో!” అని అన్నారు. (తిర్పిజీ)

పుస్తకాలు మోనే గాడిద

“మనోవాంఛల్ని దైవంగా చేసుకున్నవాడ్ని గురించి నీవెప్పుడైనా ఆలోచించావా? అతను విద్యాజ్ఞానాలు కలిగివున్నా దేవుడు అతట్టి దారి తప్పించాడు. అతని హృదయ కవాటాలు మూసివేశాడు; చెవులకు సీలువేశాడు; కళ్ళకు గంతలుకట్టాడు. దేవుడే అలా చేశాక ఇక అతనికి ఎవరు దారిచూపగలరు? మీరు గుణపాతం నేర్చుకోరా?” (ఖుర్జాన్-45:23)

పూర్వం మన తెలుగునాట విద్యాబుద్ధులు, చదువుసంస్కృతాలు అనే మాటలు విరివిగా వాడబడుతుందేవి. ఈమాటల వెనుక విద్యార్థునా ఉద్దేశ్యం మనిషిని నీతిమంతుడుగా చేయాలన్నదే. ఇవిప్పుడు పొతబడి పోయాయి. ఇస్లాంలో దైవప్రసన్నత పొందే ఉద్దేశ్యంతో జ్ఞానార్థున చేసేవాడే దాన్ని సద్గునియోగం చేయగలగుతాడు. దైవప్రసన్నత పొందే ఉద్దేశ్యంతో కాకుండా మరో ఉద్దేశ్యంతో ధర్మవిద్యార్థున చేసేవారికి ఆ విద్య పరలోకంలో నష్టాన్నే తెచ్చిపెడుటంది.

ఈ విషయం గురించి దైవప్రవక్త (స) ప్రవచించిన హితోక్తులు చూడండి:

“పండితులతో పోటీకి దిగే ఉద్దేశ్యంతోనో, తక్కువగా చదువుకున్నవాళ్ళతో వాదించే ఉద్దేశ్యంతోనో లేదా ప్రజలను తన వైపుకు ఆకట్టుకునే ఉద్దేశ్యంతోనో విద్య నేర్చుకున్నవాడ్ని దేవుడు నరకంలో పడవస్తాడు.” (తిర్మిజి, ఇబ్రూమాజ)

“దైవప్రసన్నత పొందడానికి అర్థించవలసిన విద్యను ఎవరైనా ప్రాపంచిక ప్రయోజనాలు పొందే ఉద్దేశ్యంతో ఆర్జిస్తే అలాంటి మనిషి ప్రశ్నయదినాన స్వగ్ర సువాసనను కూడా ఆప్రూణించలేదు.” (అహృద్, అబూదావూద్, ఇబ్రూమాజ)

దైవప్రసన్నత కోసం విద్య నేర్చుకున్నప్పటికీ దాని ప్రకారం ఆచరించకపోయినా ప్రయోజనం లేదు. ప్రయోజనం సంగతి అలా ఉంచితే పరలోకంలో ఆ విద్య ఫోరసప్టం కలిగిస్తుంది. మాటలకు, చేతలకు పొంతనలేని ధర్మవిద్య వల్ల మనిషి ప్రపంచంలో ప్రజలను మోసగించి సిరిసంపదలు, పేరుప్రతిపత్తులు సంపాదించవచ్చు. కాని పరలోకంలో అలాంటి విద్య నరకయాత నలు తెచ్చిపెడుటంది. ఈ విషయంలో ఖుర్జాన్ బోధనలు చూడండి:

“విశ్వాసులారా! మీరు చేయనిదాన్ని గురించి ఎందుకు మాటల్లాడుతున్నారు? చేయని దాన్ని గురించి చెప్పుకోవడం దేవునికి చాలా అట్టియమైన విషయం.” (61:2,3)

“తోరాత్ (అజ్ఞలు పాటించే) బాధ్యత మోపబడినవారు ఆ బాధ్యత నిర్వహించలేదు. వారిని పుస్తకాలు మోనే గాడిదతో పోల్చివచ్చు. (తోరాత్జ్ఞనం తెలిసి కూడా అంధులయి) దైవసూక్తవ్యాపి నిరాకరించినవారు అంతకంటే దిగజారిపోయారు.” (62:5)

హృజత్ అబూమూసా (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు: “దేవుడు నాకిచ్చి పంపిన మార్గదర్శకత్వం, విద్యాజ్ఞానాలు నేలపైకురిసే వర్షం లాంచివి. ఆ నేలలో కొంత భాగం సారవంతమైనది. అది (వర్షపు) నీటిని పీల్చుకొని పచ్చిక, చెట్లు చేమలను మొలకెత్తించింది. ఆ నేలలోని మరికొంతభాగం బంజరుభూమి. అది (నీటిని పీల్చుకోలేక బోయినా) నిల్చేసి ఉంచింది. ఆ నీటితో దేవుడు ప్రజలకు ప్రయోజనం చేకూర్చుతాడు. వారా నీటిని త్రాగుతారు (తమ పశువులకు) త్రాగిస్తారు, పంటపొలాల కోసం కూడా విని యోగిస్తారు. ఆ వర్షమే మెట్టపల్లులు లేని చదువైన నేలపై కూడా కురిసింది. కాని ఆ నేల వర్షపు నీటిని నిలిపి ఉంచడం గాని, పచ్చికను మొలకెత్తించటం గాని చేయజాలదు. ఈ ఉదాహరణలు దైవధర్మాన్ని అర్థం చేసుకున్న వ్యక్తికి వర్తిస్తాయి. దేవుడు నాకిచ్చి పంపిన జ్ఞానం, సన్మార్గాలతో అతనికి ప్రయోజనం చేకూర్చుతాడు. అతను (ధర్మ)జ్ఞానం ఆర్జించి (ఇతరులకు కూడా) బోధించాడు. ఇక (మూడవ) ఉదాహరణ (ధర్మం) వైపు తలెత్తి అయినా చూడకుండా దేవుడు నాకిచ్చిన సన్మార్గాన్ని తృప్తికరించిన వానికి వర్తిస్తుంది.” (బుఫారీ, ముస్లిం)

హసన్ బస్రి (రఘులై): “విద్య రెండు రకాలు. ఒకరకం విద్య అంతరంగంలోకి దిగుతుంది. ఈ విద్య ప్రశ్నయదినాన పనికొస్తుంది. రెండోరకం విద్య నాలుకపైనే ఉండిపోతుంది; అంతరంగంలోకి దిగడు. ఈ విద్య దేవుని న్యాయస్థానంలో మనిషికి వ్యతిరేకంగా ప్రమాణం అవుతుంది. (అంటే మనిషికి వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యం ఇస్తుందన్నమాట.)” (ముస్లిద్దార్మి)

దైవప్రవక్త (స) ఈవిధంగా దుఅ(ప్రార్థన) చేశారు: “దేవా! నీవు ప్రసాదించిన జ్ఞానం నాకు ప్రయోజనకరమైనదిగా చెయ్య. నాకు ప్రయోజనం చేకూర్చే విద్య ప్రసాదించు. నా జ్ఞానం ఆధికం చెయ్య.” (తిర్మిజి)

మరో సందర్భంలో ఇలా దుఅ చేశారు: “దేవా! నిష్ప్రయోజనమైన విద్య (తేచే కీడు) నుండి నేను నీ శరణకోరుతున్నాను.” (ముస్లిం)

వేరాక సందర్భంలో ఈవిధంగా దుఅ చేశారు: “దేవా! మాకు సత్యాన్ని సత్యంగా భావించే, దాని ప్రకారం ఆచరించే సద్గుద్ది ప్రసాదించు. అలాగే అసత్యాన్ని అసత్యంగా భావించే, దాని (కీడు) నుండి కాపాడుకునే సద్గుద్ది కూడా ప్రసాదించు.” (ఇబ్రూమాజ)

